

Så til påstanden om, at hvis folk står bag det, kan de jo selv sende penge. Jamen det kunne man jo sige om alting. Det kunne man jo også sige om sociale foranstaltninger her i landet og om masser af andre ting. Ikke desto mindre er det altså sådan, at jeg er sikker på, at det er i fuld overensstemmelse med den demokratiske orden og med befolkningens vilje, og at man er glad for og tilfreds med, at en væsentlig del af den støtte, man ønsker at yde – heldigvis er der da mange danske borgere, der yder meget mere gennem diverse organisationer og alle de girokort, vi modtager hver uge, og lad dem bare blive ved med at komme! – bliver samlet og bestyret af myndighederne.

Det kan hr. Tom Behnke da ikke benægte. Tænk, hvis det skulle overlades til hver enkelt! Så kunne det jo være, at der var nogle Fremskridtsfolk, der en gang imellem glemte at sende de girokort ind.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg afstod sådan set i første omgang, for det var mit absolutte indtryk, at hr. Tom Behnke havde hænderne fulde. Der var jo ikke nogen grund til at overbebyrde taletiden.

Jeg kan alligevel ikke lade være med på baggrund af hr. Behnkes sidste udtalelser at konstatere, at der er en afgrundsdyb forskel mellem den opfattelse af den verden, vi står over for, som hr. Behnke har, og den, som vi andre har.

Den opfattelse, hr. Behnke giver udtryk for, er, at det, der sker ude omkring i verden, påvirker os kun i det omfang, det generer os, fordi vi ser nogle krænkelse af menneskerettigheder, og det skal vi selvfølgelig ikke acceptere, dér skal vi sige fra. Men vi skal ikke gøre noget i egentligste forstand, fordi det jo i sidste ende ikke vedrører os. Vi skal ikke gribe ind, vi skal ikke i den grad blande os, men vi skal selvfølgelig sige, at vi ikke kan lide det.

Hvis det er opfattelsen, så er den milevidt fra den opfattelse, der siger, at verden hænger sammen, at de lande, der har problemer med menneskerettigheder, med fattigdom, med militære konflikter, med katastrofer – deres problemer er i sidste ende også vores, og hvis vi venter længe nok, så kan vi mærke det så tydeligt, så vi ikke er i tvivl.

Derfor bliver det i sidste ende et spørgsmål, om hr. Behnke virkelig, både hvad angår det globale samfund og med hensyn til det danske samfund – det har vi jo konstateret en række

gange i denne sal – har det synspunkt, at fattigdom er en privatsag. Det tror jeg virkelig er det hele toner ned til.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg skal fortælle hr. Tom Behnke noget om det kulsorte menneskesyn.

Det, der var gennemgående i de udtalelser, hr. Tom Behnke kom med, var jo, at den bistand, som Danmark giver, den sølle lille bistand, som det i virkeligheden er, faktisk var for meget, og den skulle reduceres, og det er i virkeligheden udtryk for, at Fremskridtspartiet ikke vil se de store fattigdomsproblemer i øjnene og gøre noget ved dem. Det er jo da udtryk for, ja, at vi er nok i os selv – en egoistisk tankegang.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Bruno Jerup var i sit indlæg tidligere inde på, om det virkelig var min mening, at det skulle være finansmarkedet, der styrede det her.

Det, jeg henviste til i mit indlæg, var den finansredegørelse, som regeringen har udgivet, og hvoraf det sort på hvidt fremgår på side 256 og 257, at frihandel er vejen frem ikke kun for ulandene, men for alle verdens lande.

Fru Lotte Henriksen spørger igen til det her med Etiopien. Det, der skete dengang, var, at der var en minister, der trådte frem og sagde: Når I blot sender en pose penge, så er det ikke sundt for vores måde at håndtere tingene på.

Det var, som om han sagde, at det var for lette penge og dermed manglende ansvar i regeringen. Altså ligesom det ordsprog, der hedder: Hvad der kommer let, det går let.

De havde ikke den samme respekt for det, for nåh ja, der kom jo altid den pose penge, som man så bare kunne bruge, og det, han gav udtryk for, var, at det ikke var særlig hensigtsmæssigt. Derfor skulle man lave nogle projekter, hvor der var hjælp til selvhjælp, således at de selv fik ansvar for, at udviklingen gik i den rigtige retning. Det var det, han gav udtryk for.

Så siger hr. Arne Melchior, at der ikke kan være tale om tvangsudskrevne skattekrone, for vi lever jo i et demokrati. Det er rigtigt. Det er et flertal i befolkningen, der ønsker, at det skal være på den måde, som det er. Det går jeg da ud fra, for jeg regner med, at vælgerne stemmer på de partier, de mener fører den rigtige politik.

Men det hindrer ikke mig i at stå som repræsentant for mine vælgere, der har et andet syn